

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

הבית לצמיחה אישית ורוחנית
דרך הבעש"ט

ידל ניי עמותת דרך הבעש"ט ע"ר 580660942

גיליון מס' 290 | כ"ז בתשרי התשפ"ג

פרשת בראשית

זמני כניסה ויציאת שבת

יציאה	כניסה	חיפה
18:36	17:30	תל אביב
18:38	17:42	ירושלים
18:36	17:25	באר שבע
18:38	17:43	

הגיליון הוקדש

להצלחת משפחת אברהם הי"ו
חברי אמת לדרך הבעש"ט

להצלחת עמית בן מלכה ואיילה
בת רבקה והילדים נטע, מלאכי,
נועם ואדל

מקדישים עלון ורואים ישועות
054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א
מייסד הדרך

ליצירת קשר
054-8424530

בנק לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809
ע"ש דרך הבעל שם טוב

דבר טוב בא בקושי

וביום השלישי הקב"ה אסף את כל המים אל מקום אחד ונראתה היבשה. מדוע הקב"ה חילק את הבריאה של המים לשניים?
נראה לומר, שנרמז בזה סדר העבודה שלנו על יסוד המים שבאדם. יסוד המים שבאדם מעורר בו את התאוות, וההתמודדות עם התאוות נחלקת גם היא לשני חלקים: דבר ראשון חלוקה, ודבר שני לאסוף את המים למקום אחד.
ביאור הדברים: בשלב הראשון על האדם לקחת את 'יסוד המים' שהתעורר בו ולהתאפק, כמו שה' הבדיל והרחיק בין המים העליונים לתחתונים. כך האדם צריך להתבדל ולהרחיק את עצמו מהתאוות שנמצאות בו.

בשלב השני, על האדם לעשות פעולה נוספת עם המים - התאוות שבו: להעלותם מתאוות גשמיות לאהבת ה'. וזה נרמז במילים "וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד" - כלומר צריך לקחת את המים - דהיינו התאוות - "אֶל מְקוֹם אֶחָד" - אל ה' אחד, ועל ידי התפילה לגלות את הפנימיות שבתאוות, שמלאה באהבת ה'.

לכן היה חילוק בבריאה של המים, לרמוז לנו על שני החלקים שדורשים מאיתנו עבודה על יסוד המים שבתוכנו. וכאשר משלימים את העבודה בחלק של האיפוק וההתגברות, ובנוסף מעלים את הגשמיות לקדושה, על זה נאמר "וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים כִּי טוֹב".

שבת שלום

"וַיִּקַּח ה' אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם וַיְנַחֲהוּ בְּגֵן עֵדֶן לְעַבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ". (ב, טו)
אומר רש"י: "וַיִּקַּח" - לקחו בדברים נאים ופיתתו ל"כנס". וצריך ביאור מדוע היה צריך לפתות את האדם להיכנס לגן עדן, הרי זה מקום שכל אחד חולם להיות בו - זה גן עדן!
ונראה לבאר על פי דברי המדרש שאומר (פרקי דרבי אליעזר) "ומה עבודה הייתה בגן שאמר 'לעבדה ולשמרה', והלא כל האילנות נצמחות מאליהן? אלא נצטוונו לעסוק בדברי תורה ולשמור את דרך עץ החיים, ואין חיים אלא תורה, שנאמר (משלי ג, יח) 'עֵץ חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בָּהּ'".
ומכיון שהעבודה בגן עדן הייתה לעסוק בדברי תורה, היה לאדם קושי להיכנס, כי לכל דבר טוב וקדוש יש מפריעים ומניעות, ורק אחרי שפיתתו ה' להיכנס לגן עדן, הסכים.

הרמז בבריאת המים

"וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי" (א, ח)
נשאלת השאלה מדוע לא כתוב "וַיִּבְרָא אֱלֹקִים כִּי טוֹב" על היום השני? ומבאר רש"י: "לפי שלא היה נגמר מלאכת המים עד היום השלישי, והרי התחיל בה בשני, ודבר שלא נגמר, אינו במלואו וטובו. ובשלישי שנגמרה מלאכת המים והתחיל וגמר מלאכה אחרת, כתב בו 'כִּי טוֹב' שני פעמים."
ה' ברא את המים ביומיים, ביום השני וביום השלישי לבריאה. ביום השני הוא ברא את המים העליונים והתחתונים והפריד ביניהם.

יש לי שאלה

שאלה:

לכבוד הרב שליט"א,

ברצוני לשאול את כבוד הרב, איך מתמודדים עם קנאה במישהו שמצליח בעבודתו אבל בעצם הוא לא מוכר באמת כלום... ועולם השקר קונה ומתלהב?

תשובת הרב:

קורא יקר, שאלת איך מתמודדים עם קנאה בפופולריות של מישהו כשבעצם הוא לא מוכר כלום, אבל כולם מתלהבים ממנו. התשובה היא שכשאני קולט שיש לי כזו קנאה

התמודדות עם קנאה

את הקנאה לקנאת ה', אחרי שקיבלת את השפלות שלך והבנת שאתה כבר לא כועס על כולם, עכשיו תעלה את הקנאה הזו: "אבא, תזכה אותי ללמוד מהקנאה שיש לי בבן אדם הפופולרי והמצליח - שכך אזכה לקנאת ה' צבקות". כשמעלים את הקנאה לקב"ה, היא נהפכת למידה של קודש קודשים בבחינת פנחס "בקנאו את קינאתי בתוכם", וזה מקרב את בשורת הגאולה, אמן כן יהיה רצון.

אני צריך להבין שזה הרגש הכי טבעי בעולם וזה נורמלי. אני צריך לקבל את מי שאני ולקבל את התכונות שיש בי: קנאה, שנאה ותחרות, ולהבין שכמו שיש לי קנאה - אותו הדבר יש שקר בעולם והעולם מתלהב משקר. מה ההבדל בין שקר לקנאה? זה לא מאה אחוז וזה לא מאה אחוז, אז אם אתה תלמד להכיל את עצמך עם הקנאה שלך, ממילא תלמד להכיל את העולם עם השקר שלו, כי כולנו מציאות של טעות וחוסר אונים. הבעל שם טוב הקדוש זיע"א, לימד אותנו להעלות

יש לכם שאלה לרב? שלחו אלינו! Derech.alon@gmail.com

חשוב!

ניתן לקבוע פגישה עם הרב לייעוץ בשלום בית, חינוך ילדים ובריאות הנפש

להזמנת שיעורי תורה בשעות הבוקר 050-373-9010

אישיות, כוונות, מציאות, סגנון

להט החרב המתהפכת

בפרשתנו מוזכר חטא עץ הדעת, "וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל הַנָּחֶשׁ מִפְּרִי עֵץ הַגֶּן נֹאכַל וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגֶּן אָמַר אֱלֹקִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בוּ פֶן תָּמָתוּן. וַיֹּאמֶר הַנָּחֶשׁ אֶל הָאִשָּׁה לֹא מוֹת תָּמָתוּן. כִּי יִדַע אֱלֹקִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקַחוּ עֵינֵיכֶם וְהִייתֶם כְּאֱלֹקִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע."

הקב"ה אמר לאדם הראשון "כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת". וצריך להבין, הרי בפועל הוא לא מת באותו יום, אז כיצד התקיימה ההבטחה של ה'?

שאלה נוספת, מה פשר כפילות הלשון "מוֹת תָּמוּת"? מהן שתי המיתות שהקב"ה מזהיר את האדם הראשון בעקבות אכילה מעץ הדעת?

דבר נוסף, כשהקב"ה גירש את האדם הראשון מגן עדן אז כתוב שם "וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹקִים הֵן הָאָדָם הָיָה פֹּאֲחֵד מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶן יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחִי לְעֹלָם וַיִּשְׁלַחֵהוּ ה' אֱלֹקִים מִגֶּן עֵדֶן לְעַבְדָּא אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם וַיִּגְרַשׁ אֶת הָאָדָם וַיִּשְׁפֹּן מִקֶּדֶם לְגֶן עֵדֶן אֶת הַפָּרְבִּים וְאֶת לֵהט הַחֲרָב הַמִּתְהַפֶּכֶת לְשִׁמּוֹר אֶת דְּרָגָה עַץ הַחַיִּים."

ה' שם שני שומרים: האחד, "אֶת הַפָּרְבִּים" - ואומר רש"י שהם "מלאכי חבלה", ושומר שני, "אֶת לֵהט הַחֲרָב הַמִּתְהַפֶּכֶת". מה הפירוש "לֵהט הַחֲרָב הַמִּתְהַפֶּכֶת"? "לֵהט" הינו חוד, אבל מה פשר המשמעות "מִתְהַפֶּכֶת"?

ועוד, מדוע צריך גם "אֶת הַפָּרְבִּים" וגם "אֶת לֵהט הַחֲרָב הַמִּתְהַפֶּכֶת"?

דבר נוסף, כתוב "בְּזַעַת אֶפְיָה תֹאכַל לֶחֶם עַד שִׁבְבָה אֶל הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ כִּי עֶפְר אֶתָּה וְאֶל עֶפְר תָּשׁוּב". וכתוב מיד אחר כך "וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הוּא הֵיטָה אִם כָּל חַיִּים".

אחרי שהקב"ה אמר לאדם הראשון שבזיעת אפיו הוא יאכל לחם ושהוא עתיד לשוב אל האדמה, האדם הראשון קורא לאישתו ומודיע לה שהוא החליט לקרוא לה חוה...

ואומר רש"י במקום, שהפסוק הזה לא קשור לכאן אלא הוא המשך של הפרשה הקודמת ששם כתוב "וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל הַבְּהֵמָה וְלַעֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה". אנחנו ננסה להבין למה הפסוק הזה נכנס לנו לכאן...

לפני חטא עץ הדעת, האדם הראשון היה מחובר אל ה'. כל פעולה שהוא עשה הוא ידע שה' עושה אותה דרכו, לא היה לו ספק

בכלל. עץ הדעת היה עץ שכל מי שאכל ממנו נכנסה בו מחשבה שיש "אני" ויש גם את ה'. הנחש אמר לחוה "כִּי יִדַע אֱלֹקִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקַחוּ עֵינֵיכֶם וְהִייתֶם כְּאֱלֹקִים" - הנחש אמר לחוה "אם תאכלו מהעץ תרגישו כמו אלוקים, יהיה לכם כוח ותדעו ותבינו הכל..."

אומר הנחש לאדם הראשון ולחוה "זו לא חכמה לחיות איך שאתם חיים עכשיו, עכשיו אתה מחוברים לה', חיים עם ה' כי זה הטבע שלכם, אבל אתם באמת רוצים להיות צדיקים? אחרי שתאכלו מעץ הדעת, תכנס בכך מחשבה שאתם מיוחדים וטובים בפני עצמכם, ואז תנסו לבטל את המחשבה הזאת ומפה תתחברו לבורא עולם, וזה נקרא צדיק אמיתי..."

בעקבות האכילה מעץ הדעת, איך אנחנו חושבים היום? שיש "אני" ויש את ה'. בדיבור אנחנו מדברים על ה', "ברוך ה'" או "אם ירצה ה'", אבל בפנימיות שלנו זה

"אני"...

אומר הקב"ה לאדם הראשון "עכשיו לאחר שאכלת מעץ הדעת ואתה חושב שהכל זה אתה, אתה חייב לעבור קשיים, כאבים ומעברים כדי שוב להגיע אליי. ובעקבות המעברים והכאבים הללו תגיע להכנעה 'עד שובבך אל האדמה'."

"אדמה" פירושה להגיע לשפלות, להכנעה ולביטול, כמו "וַיִּנְפְּשֵׁי כַּעֲפָר לְפַל תִּהְיֶה".

כשהקב"ה אמר לאדם הראשון "ידידי היקר, בְּזַעַת אֶפְיָה תֹאכַל לֶחֶם עַד שִׁבְבָה אֶל הָאֲדָמָה" - מיד לאחר מכן כתוב שהאדם הראשון אמר לחוה שמהיום קוראים לה חוה "כִּי הוּא הֵיטָה אִם כָּל חַיִּים". אומר האדם הראשון לחוה: "בזכותך זכיתי להתקרב אל ה'. בזכותך אכלתי מעץ הדעת ועכשיו אני יודע מי אני באמת, קיבלתי כלים להתקרב לבורא עולם."

היה יהודי שצעק וגידף את ר' אשר, ממש

ביזה אותו. לכבוד שבת, ר' אשר שלח לו מתנה. שאלו את ר' אשר "למה שלחת לו מתנה אחרי שהוא ביזה אותך?" ר' אשר ענה "בזכותו זכיתי לדבקות בורא". כשהוא קילל אותו ר' אשר עשה מיד עבודה עם עצמו ואמר "אבא, זה לא הוא, זה אתה קורא לי דרכו", ואם על ידי אותו אחד בורא עולם דיבר עם ר' אשר אזי מגיע לו פרס, ככה ר' אשר אחז...

האדם הראשון יוצא מגן עדן וה' שם שני שומרים: "אֶת הַפָּרְבִּים וְאֶת לֵהט הַחֲרָב הַמִּתְהַפֶּכֶת". ל"פָּרְבִּים" היו פנים של תינוק. "פָּרְב" מלשון 'כרוביא' שפירושו בארמית "תינוק". "לֵהט הַחֲרָב" היא הכאבים שעוברים על האדם בחיים. אומר הקב"ה לאדם הראשון "אמנם זרקתי אותך מגן העדן, אבל יש לך דרך אחת כדי לחזור לפה והיא בנויה משני שלבים: שלב ראשון - 'לֵהט הַחֲרָב', דהיינו הכאבים שעוברים עליך בחיים..."

הקב"ה מעביר את הבן אדם כאבים בחיים שלו ולכאבים הללו יש מטרה אחת וזה להגיע לשלב השני - ללמוד מהכרובים שאנחנו כמו תינוק, אין לנו דעת משלנו. התינוק תלוי כל כולו באימו, "כְּגִמְלָה עָלֵי אִמּוֹ כְּגִמְלָה עָלֵי נַפְשִׁי". "לֵהט הַחֲרָב" שעוברת על הבן אדם היא כדי להביא אותו לכרובים וזה נקרא "לְשִׁמּוֹר אֶת דְּרָגָה עַץ הַחַיִּים".

ברגע שבו אדם הגיע מ"לֵהט הַחֲרָב" ל"פָּרְבִּים", אזי "הַחֲרָב מִתְהַפֶּכֶת" - הכאבים מתהפכים לטובה ואז רואים ישועות.

היה יהודי יקר שבתו הגיעה לגיל חמישים ושניים ועדיין לא השתדכה. היו לה אחים צעירים ממנה והיא גם מונעת מהם להשתדך. האחים שלה כל הזמן הציקו לה על כך. בעקבות ההצקות והעובדה שהיא לא משתדכת הבת נכנסה לדיכאון ומרוב צער לקתה במחלת נפש ל"ע. אביה סיפר לי שכשנסע איתה ברכב, אז פתאום באמצע הנסיעה היא פתחה את הדלת ורצתה לקפוץ מהרכב. היא רצה ברחובות והשתטחה על מדרכות. לא נותרה ברירה אלא לאשפז אותה בבית רפואה לחולי נפש. לאביה היה צער גדול מכך עד ששמע על 'דרך הבעש"ט' והוא החליט לספר לי על הצער הגדול שלו. אמרתי לו שישע לציון של ר' אשר ויתפלל שם. כל שבוע נסע האבא לר' אשר, סיים את כל ספר תהילים והתפלל: "אבא, תרחם על הבת שלי בזכות הצדיק. אבא, אני לא יכול בלעדיך. אבא, אני חסר אוניס, תזכה אותי ללמוד מהצער שיש לי את צער גלות השכינה". לאט לאט השתפר מצבה של הבת והיום היא שפויה

אל תתפלאו שהכל משתנה לטובה!

החיבור היומי לשיעורי דרך הבעש"ט העמיד כבר רבבות על הרגליים!!!

חדש! חיזוק יומי קצר: 03-3090-990

הקו המלא: 03-3090-900

סרטון יומי: 058-3139000

מנשה צאלט 8 רמלה

בשעה 20:45

בית הכנסת 'הקראון'

יום חמישי | לגברים ולנשים

מנחם בגין 24 פתח תקווה

בשעה 22:00

בית הכנסת תהילות השם

יום חמישי | לגברים ולנשים

טכורש 6 בני ברק

בשעה 18:00

בית הכנסת אחוזת מרדכי

יום שלישי | לגברים בלבד

מלצ"ט 41 פינת בורכוב

בשעה 21:00

בית הכנסת נחלת אבות

יום שלישי | לגברים ולנשים

הקלסר החסר

שלום וברכה למערכת דרך הבעל שם טוב. הודות לכך שאני שומעת את השיעורים של 'דרך הבעש"ט' ומקבלת כלים להתמודד עם ניסיונות - **יש ישועות בשטח**, ואני רוצה לשתף אתכם באחת מהן. אני מורה במקצועי ומתוקף עבודתי עליי להכין חומר לימודי לקראת השנה החדשה. לשם כך ביקשתי מחברתי עזרה וברוך השם היא הביאה לי חומר לימודי מסודר בתוך קלסר. את הקלסר שמרתי בבית והתחלתי לעבוד. אחרי כמה ימים רציתי לשבת ולהכין חומר נוסף ופתאום אני שמה לב שהקלסר איננו. אני ובעלי חיפשנו בכל הבית, הפכנו מקומות שמגיעים אליהם רק בפסח ולא מצאנו... התחלתי להיכנס ללחץ ולפחד, וכי מה אומר לחברתי? מדובר בחומר לימודי של שנים. הרגשתי נואשת. התחלתי לשמוע את קו הישועות וזה לא עזר, אמרתי שאתרום צדקה ועדיין לא מצאתי. אחרי כמה שעות של חיפוש ללא התקדמות, התחלתי לעבוד עם עצמי לפי 'דרך הבעש"ט', נכנסתי לחדר ואמרתי **"ריבוננו של עולם, תזכה אותי להבין שאני מציאות של עיוורת! אני מציאות של 'אי מציאה'. אבא, זה אתה קורא לי! אני חסרת אונים בלעדיך, בבקשה תרחם עליי, תזכה אותי ללמוד מהצער שיש לי מכך שאני לא מוצאת את הקלסר שכך אזכה ללמוד את הצער שלך ממני".** כשיצאתי מהחדר, באה לי מחשבה אולי לפתוח את הקלסר שלי שמונח בספריה - שנמצא מול העיניים שלי - ואולי הקלסר שאני מחפשת נמצא בתוכו... והלא יאומן קרה! פתאום שמתי לב שזה בכלל לא הקלסר שלי, אלא של החברה שלי!!! אני הייתי בטוחה שהיא הביאה לי קלסר בצבע אחר, ולכן לא פתחתי אותו ובאמת הקלסר היה שלה. זכות גדולה שיש לנו את הדרך שנותנת לנו כלים להתמודדות בחיים ומונעת מאיתנו מכאובים רבים. תודה לכם ושתיזכו להמשיך ולזכות עוד יהודים.

אם גם אתם מעוניינים לשתף אותנו בישועה בזכות "דרך הבעש"ט", אנא כתבו לנו למייל litibsn@gmail.com וזכו את הרבים. שבת שלום

המיתה השנייה באה כתוצאה מכך שהאדם נפרד מה' וזה מביא אותו לכישלונות בשטח, "רשעים פתייהם קרויים מיתים" - מיתה בבחינת כישלון.

כל צעד בחייך תעשה עם הדרכה, עם התייעצות, עם רב. כשהילדים בבית רואים שאבא שואל רב ולא עושה דברים לבד, או שאמא אומרת לאבא "תשאל את הרב, מה שהרב יגיד מקובל עלינו", זה משפיע לטובה גם על הילדים.

סיפר לי חבר שאחיו הזמין אותו ואת בני ביתו לברית. הבחור הודיע לאישתו שהם מוזמנים לברית עם הילדים. האישה הרימה את קולה "אני לא הולכת לשום ברית! ועוד לתת מתנות?! לא מקובל עליי, תלך לבד". הגיע יום הברית. בשעה שתיים וחצי הבחור מתכונן לברית ואישתו שואלת אותו: "לאן אתה הולך?" והוא עונה לה "לברית של אחי". היא התקוממה "ככה אתה הולך בלעדיי? אני באה איתך!" הברית בשעה שלוש והבחור נאלץ להמתין לאישתו שתתכונן. במקום לצאת מהבית בשתיים וחצי הם יצאו מהבית בשלוש ורבע, וכל אותו זמן היהודי היקר הזה שתק. הם הגיעו לאירוע כבר אחרי טקס ברית המילה. אבא שלו וסבא שלו אמרו לו "תמיד אתה מאחר, מה קורה איתך?" לאחר מכן אחיו - בעל הברית - העיר לו "תגיד לי, אי אפשר לסגור איתך כלום? הזמנתי אותך לשעה מדויקת ואתה חייב לאחר?"

בקיצור, הוא קיבל הערות מכולם. למחרת הוא התקשר אליי "הרב, בדרך הזו אתה רק מקבל הערות וביזיונות והעיקר להיות בהכנעה?" אמרתי לו "תקשיב, נראה לך שאליהו הנביא היה שם? הוא היה אצלך עד שלוש ורבע, הוא בא אליך לפני שהוא היה בברית של אחיך, הברית האמיתית הייתה אצלך כי חתכת את עצמך בשתיקה שלך. זו עבודת ה' האמיתית".

האדם הראשון לא כעס על חוה שבגללה הוא גורש מגן עדן, אלא הוא אמר לה "את מבחינתי 'אם כל חיי' - וזאת הכנעה. הקב"ה אמר לו "התיקון שלך מעתה ועד שובך אל האדמה הוא להיות בהכנעה". שנזכה כולנו ללכת בדרך האמת, אמן כן יהי רצון.

לחלוטין וברוך ה' מצאה שידוך. זה "להט החרב המתהפקת".

ברגע שאתה מגיע להכנעה "החרב מתהפקת". ואם היא עדיין לא התהפכה - סימן שאתה עדיין אוזר מעצמך.

כשאתה מקים בית, איזה סוג בית אתה מקים? אם זה בית של עץ הדעת אז כל הזמן אתה חושב "יש לי דעת, אני הבוס, אני המבין, אני החכם", ואם זה בית של "פֶּרְבִים" אזי זה בית המושתת על חברות, הדדיות, שותפות ובעיקר הכנעה.

הפֶּרְבִים מסמלים את ההכנעה. תתנהל עם אישתך וילדיך בהכנעה. אמא לשישה ילדים סיפרה לי שבנה הבכור הודיע לה "אמא, אני לא הולך יותר לשיבה!" ענתה לו האם "אין בעיה" והחרימה לו את האופניים החשמליות, הפלאפון ועשתה לו עוד כמה סנקציות. מאז הם התחילו מלחמת ראש בראש, היא התקשרה אליי בוכה "הרב, הוא לא חזר הביתה, הוא מסתובב לי בלילות ואני לא יודעת עם מי הוא מסתובב". שאלתי אותה "איך הגעתם למצב הזה?" והיא סיפרה שהוא החליט לעזוב את השיבה וללמוד בבית ספר מעורב של בנים ובנות אז היא החרימה לו את האופניים והפלאפון ועכשיו הוא עושה לה דווקא. אמרתי לה "בטח שהוא יעשה לך דווקא! תלמדי להיות חברה שלו, לא ראש בראש, זה לא חינוך, זה לא מתקבל על הלב ולכן זה לא יעבוד. גשי אליו לחדר עם שוקו ועוגיות, תעירי אותו ותאמרי לו "בני היקר, תתארגן, אני לוקחת אותך לבית הספר... אם זה מה שאתה רוצה אז אין בעיה - אני איתך". הבחור אכל, שתה ואימו אומרת לו "אני מחכה לך באוטו, תזדרז", אחרי כמה דקות הוא אמר לה "אמא, אני רוצה לחשוב על זה..."

רוצה להצליח בחיים? זה רק על ידי הכנעה וחברות, "תִּבְר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ", לא לחפש בבית את השליטה כי אז הילדים לומדים ממך.

אומר הקב"ה לאדם הראשון "כִּי בְּיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת" - כשאתה תאכל מעץ הדעת תהייה לך שתי מיתות: מיתה ראשונה שאתה לא תהיה מחובר אליי, אתה תיפרד ממני, אתה כבר לא תראה אותי אלא רק את עצמך.

"ואלה יעמדו על הברכה"

"זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשותפיו הנאמנים ומפיצי העלון וב"ב זכות הבעש"ט ור' אשר תג עליהם אכ"ר"

הצלחת נהוראי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פועה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני. הצלחת משי' כהן, משי' לוי אברהם, משי' תמם, שי' בן רחל |

לעילוי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בוליסה, יקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעימה, לע"נ ניסים בן עליזה ולע"נ ציפורה שרה בת יחיאל מאיר לע"נ אסתר בת שבה לע"נ חנה בת אסתר מלול, מפרט בת רחל | לע"נ פרוסטר מסעוד בן סעדה

מטפלת רגשית

עפ"י דרך הבעל שם טוב

אשרתן אנה

052-5732470

אדם ואדמה

אדם ואדמה גורשו מגן עדן. מחוסרי עבודה הם מגדלים דברים ללא תועלת. האדמה - קוצים ודרדרים, והאדם מידות רעות: כעס, קנאה, שנאה, עצבות ולשון הרע (שמחריב עולמות). התורה משולה למים - ואם לא נעבוד איתה על המידות הרעות שלנו אז המים של התורה ישקו את כל הקוצים שלנו וזה יגדל ליער של קוצים ודרדרים.

"יֵצֵר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו"
 אז מה רוצה הבורא מאיתנו?
 כך נבראנו ודי!
 לא, לא כך!

דווקא מתוך האדמה המלאה קוצים השם רוצה שנעבוד אותו, **שנוציא את האור מהחושך**. כן! זאת עבודה קשה לברור בין טוב לרע, כמו שללא זריעה לא תהיה קצירה **אז זורעים בדמעה! אבל ... ברינה קוצרים** וזאת השמחה הכי נכונה. לאחר ש"יגעת ומצאת - תאמין". כך האדם צריך לעבוד על המידות הרעות, מציאות האדם היא האדמה היבשה שמצמיחה קוצים ודרדרים, וכדי לקבל עצים של גן עדן צריך לעבוד קשה: לעדור, להפוך, לזרוע ולהשקות.

אם לא נעבוד על המידות הרעות כל רגע יצר הרע לא יניח לנו

ואם נחשוב לרגע שהמידות הטובות של הנתינה והחסד הן שלנו - זה יוליד גאווה שבסוף מצמיחה קוצים ודרדרים. **העולם נברא כדי שנוציא מהאדמה גן פורה וטוב ומהאדם מידות טובות ופוריות**. אם אדם לא הולך בדרך של עבודה על האמונה הפשוטה, הוא מצמיח גן של קוצים ונדקר, נשרט ומדמם... אלו ייסורים קשים.

אדם לא מבין שכך השם קורא לו: **"היי, אדם, תסתכל אלי למעלה... אנכי הבורא שלך, תבין שאתה מציאות שלילית וחסרה!**" אני מחכה שתבקש ממני עזרה, תבקש ממני הצלה בדרך האמונה", אך האדם מביט למטה ונדקר בקוצים ונחבל, ונופל ובוכה ונכנס לייאוש, רק לזה חיכה יצר הרע- לגרום לאדם ייאוש שלא ירצה לזוז ואז להשתלט עליו עם קורי העכביש שלו עם מחשבות של: קור, עצבות, עצלות, כבודות בטענות של מסכנות: אכלו לי, שתנו לי, לקחו לי...

אבל **אין ייאוש בעולם כלל!** ולאדם יש בחירה! האם להישאר בחושך ובייאוש ולהסתכל רק למטה, או להרים ראש לשמים ולצעוק ולהתפלל לאבא דרך אמונה פשוטה "אבא, תציל אותי" לזה השם מחכה... שנזעק אליו בצר לנו ומהמצוקה שלנו והוא יושיע אותנו! **"יוציאם מַחֲשָׁה וְצַלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֵק"**. (פרק קז תהילים) ותמיד לזכור שהתורה היא המים שנותנים חיים לאדמה שאותה כל השנה עובדים מה יצמח אצלנו בגן החיים? עצי פרי או קוצים ודרדרים, ב'דרך הבעש"ט' פשוט עובדים! בהשראת הספר "הנפש אשר בתהלים" פרק קז ובהנחת הדרך מהשיחות של הרב.

האייל

"בזמן שאין מים, כל החיות מתאספות סביב האיילה שתתלה עיניה למרום שהקב"ה ירחם עליהן, ואכן האיילה חופרת גומה בקרניה ומכניסה ראשו לתוכה וגועה בבכי, והקב"ה שומע לה. אסתר המלכה כשהייתה בעת צרה אמרה 'אילותי לעזרתי חושה' - כשם שאתה מסייע לאיילה כך תסייע ביד"י" [ילקוט שמעוני ח"ב תשמ"א], וכן דוד המלך אמר "למנצח על איילת השחר". תפילת הצדיקים משולה כקרן האיילה, כמובא במדרש [שוח"ט שם], וככל שקרנו של האייל גדול יותר - כך ישועתו באה מהר יותר, שחופר יותר באדמה ומוצא מים והקב"ה מעלה לו את מי התהום.

האייל נקרא ה"בעל תפילה" של החיות, וממנו ניתן ללמוד את הדרך הנכונה להתפלל. האיילה חופרת גומה בקרניה ומכניסה ראשה לתוכה וגועה בבכי, והיינו שהקרניים מסמלות עוצמה ושאר כישרונות שיש לו לאדם. וזהו, שבשעת תפילה יש לו לאדם לקחת את כל המעלות שלו ולהראות שבגלל המעלות שלו הוא נכנס לגאווה וגדלות וזה סיבך אותו עד שה' עזב אותו וכעת הוא מוצא את עצמו מונח בתוך בור עמוק - וזהו שהאיילה מכניסה ראשה לתוך גומה. ולכן הדרך הנכונה לבקש היא: "הראש שלי, עם כל הגאונות והכישרונות שלי, לא עוזר לי אלא אדרבא - סיבך אותי יותר עמוק, וכעת אני רואה כמה אני חסר אונים בלעדיך ה', אנא תרחם עלי", ואז יזכה לעורר רחמים על עצמו. ולא יבקש בזכות מעשיו וכישרונותיו אלא רק בזכות מתנת חינום.

תהלים

פרק ב' פסוק א'

"למה רגשו גוים" - פרק זה מציג שאלה: למה אנחנו מוצאים שיש לגויים ריגושים, הנאות ובילויים וכל מיני עיסוקים שמענגים אותם? **"ולאומים יגו ריק"** - היינו המשך השאלה, הרי הם רק הוגים מחשבות של ריקנות עם שטויות והבלים, ומדוע כל כך נעים להם בחיים?

התשובה לכך בעלונים הבאים בע"ה.

רוצה ישועה לשנה החדשה?

הפיץ את העלונים וזכות הבעש"ט הקדוש ור' אשר תעמוד לך בכל העניינים

105 לחודש ל-25 עלונים לכל שבת | 129 לחודש ל-50 עלונים לכל שבת

להצטרפות: 058-313-9000 | 054-8424-530

